

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

XXI. évfolyam | 4. szám | 2023. december

Karácsonyi köszöntő

Advent első vasárnapjára idén is elkészült a betlehem

KEDVES SITKEIEK!

Sitke neve országszerte ismerős, annak is, aki személyesen még nem járt a településen.

Földrajzi környezetének szépsége, a gondosan megőrzött műemlékek, áptolt közterületek, a kulturális rendezvények sokszínűsége és a helyiek szíves vendéglátása híressé tették, és évről évre növekvő számban vonzzák az idelátogatókat.

Sitkére én is ugyanolyan nosztalgiával gondolok, mint szülőföldemre, Vásárosmiskére. Közel voltunk egymáshoz, minden értelemben! Sitkére mindig úgy jövök, mintha hazamennék.

Éppen ezért öröm számomra, hogy 2023 adventjén köszönhetem Önöket!

Kedves Sitkeiek!

Gondolkodásunkat karácsony előtt a bizalom tölti el és a remény uralja.

Régi öregek elbeszéléseiből tudhatjuk, hogy a világháborúk és a nagy nélkülözések idején is a karácsony, Krisztus születése határt jelentett. Igazi megváltást, változást, végét a rossznak és kezdetét a jónak. S mert hittel hitték, be is következett. Mert erősek voltak, mert ellenálltak, mert megvolt bennük a túlélés képessége.

Nem kevés a mi dolgunk sem, de lássuk be, könnyebb. Hálával emlékez-

ve elődeinkre reménykedjünk, hogy a legnagyobb keresztény ünnep ereje, hitünk ereje megóv bennünket, és megerősíti mindannyiunkban a szeretet képességét. Mert a szeretet ellenállóvá, türelmessé és bátorrá tesz egymás segítségében és a bajok leküzdésében.

Tegyük hát még meghittebbé a családi és személyes ünnepünket! Gyűjtünk eggyel több gyertyát! Telefonáljunk minden rokonunknak, barátunknak! Hangozzék még több jókívánság! Fogalmazzunk megvalósítható, szeretetteli ígéreteket!

Krisztus születése a világosságot hozta el, amit mi, hívó emberek felidézünk évről évre, s belenézve a gyertyák, mécsesek, csillagok fényébe, az üstököst képzeljük el. Ami bevilágította az égboltot, jelezve, hogy „Megszületett. Megszületett a Megváltó!” Minden évben megismétlődő rítus ez, az ünnepváró emberé, aki – a költő szavaival élve – tudja, hogy „az ünnep a szív legfőbb ékessége”.

Kedves Sitkeiek!

Otthonos, bensőséges, egymást szerető – és ezt a szeretetet kimutatni is képes – boldog ünnepet és ünnepvárást kívánok. Valósuljon meg a költői tanács: „A szívekben legyen karácsony!”

Dr. Szijártó Valéria – címzetes főszerkesztő

TARTALOM

- Karácsonyi köszöntő..... 1
- A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület új elnökségének első éve ... 2–3
- Új elnökség a labdarúgó-szakosztály élén 4
- Pénzmesterek 2023 5
- Magyar Álomvasutak 6–7
- Martin, a harmincszoros véradó 7
- Házassági évfordulások köszöntése 8
- Egy életre szóló utazás – Ötvenedik házassági évfordulót ünnepelt a Kovács család 8–9
- Szeretteinkre emlékeztünk 10
- Az utolsó nap 10–11
- Osztálytalálkozó – most már évente 12
- A művelődési ház programjai 13
- 100 x szép Vasvár megye 14
- Elkészült a község 2023–2028 évre szóló helyi esélyegyenlőségi programja 14
- Óvodai pillanatképek 15
- Hullámozó teljesítménnyel a középmezőnyben a sitkei tekecsapat ősszel 16

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület új elnökségének első éve

Az új elnökség lelkesen látott munkához

Az elmúlt évben tisztújítás volt a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület vezetőségében, a tagság öt új tagot választott az egyesület élére a két korábbi tag mellé. Ez a megújulás jelentős változásokat hozott az egyesület életében. Megszervezték első koncertjüket és már a 2024-es fesztivál szervezési feladatai is elkezdődtek. Pénzes László ügyvezető elnökhelyettest és Czupor Szilvia titkárt szeretném megkérni arra, hogy értékeljék az új elnökség első évét.

– Először Pénzes László ügyvezető elnökhelyettest kérdezem, hogy milyen az új csapat?

– A tisztújítás után mindenki lelkesen állt a feladathoz, lendületesen, elszántan láttunk munkához. A sokrétű teendőt elosztottuk egymás között, napi kapcsolatban voltunk és vagyunk egymással a feladatok megoldása érdekében. A csapaton az is látszik, hogy zömében fiatalabb korosztályból tevődik össze és ezért is nyitott az új ötletekre, az innovációra. De természetesen azt már az elején látni lehetett, hogy minden új ötletet nem tudunk egyszerűen bevezetni. Volt, amin min-

denképpen változtatni akartunk, és több olyan helyzet is adódott, amikor a kényszer vitt minket bizonyos dolgok megváltoztatására.

– Mik voltak a legfontosabb dolgok, amiket azonnal el kellett intézni?

– Mivel a tisztújítás a koncertszervezés szempontjából későn volt, ezért gőzerővel a 2023-as év zenekari programját kellett összeállítanunk. A rendezvény lebonyolításához szükséges szerződéses partnereket is meg kellett keresni, ezért rengeteg időt töltöttünk kapcsolatépítéssel és ezenkívül a szervezés is nagyon sok feladatot adott.

Ezzel párhuzamosan adminisztrációs feladataink is voltak, hisz hivatalossá kellett tennünk a cégbíróságon az egyesület új elnökségét. A régi alapszabályt is módosítanunk kellett, hogy meg tudjunk felelni az új jogszabályoknak.

A sürgős feladatok közé tartozott az is, hogy befejezzük az előző elnökség által elindított felújítási munkálatokat, többek között a kápolna körüli térkövezést.

– Czupor Szilvia titkárt kérdezem arról, hogy az új vezetőségnek hogyan sikerült elfogadtatnia magát a tagsággal, hogyan alakult a kapcsolat a közös munka során.

– Törekszünk arra, hogy aktívabb legyen a kommunikáció a tagokkal, mind személyesen, mind az online csatornákon keresztül. Emellett szeretnénk új embereket is megszólítani, bővíteni és fiatalítani a tagságot. Ez a folyamat már az első évben elindult, és bízunk benne, hogy tovább folytatódik.

Tavasszal szerveztünk egy társadalmi munkát a kápolnánál, és már akkor öröm volt látni, hogy többen eljöttek segíteni. Az év során kibővült a tagságunk, több mint 10 fő jelentkezett új tagként. A szokásos, koncert előtti társadalmi munkán már ötvennél is többen vettek részt a munkálatokban, ami igazi támogatást jelentett nekünk, megerősített bennünk abban, hogy jó úton haladunk.

A koncert napjain is nagyon sokan segítettek, ezért az elnökség úgy döntött, hogy a fesztiválról megmaradt étel alapanyagokból és italokból megvendégeli a segítőköt. Októberben egy vacsora keretében mondtunk köszönetet nekik.

Szeretnénk, ha hagyomány lenne ebből, hiszen az elvünk az, hogy nemcsak dolgozni kell, hanem az is fontos, hogy jól érezzük magunkat, kialakuljon egy jó közösség és összetartó ereje legyen az egyesületnek.

– *Hogy élte meg az elnökség az általa elsőként szervezett fesztivált, hogyan értékelte a munkátokat?*

PÉNZES LÁSZLÓ

– Mint mindenbe, amit felvállaltunk, a rendezvény konkrét lebonyolításába is rengeteg energiát fektettünk. Már egy héttel a koncert előtt beosztottuk, hogy az elnökségben ki miért lesz felelős.

A rengeteg munka meghozta a gyümölcsét, hisz a fesztivál olajozottan és a külső visszajelzések alapján is szervezeten, problémamentesen zajlott. A fellépők és egyéb szerződéses partnereink is jó véleménnyel voltak a szervezésről. Az építő jellegű kritikát is szívesen fogadtuk, szívesen tanulunk mindenkitől, aki nagyobb tapasztalattal rendelkezik ezen a területen.

Már a lebonyolítás napjaiban láttuk, hogy a jövőben min kell változtatnunk. Igyekszünk fokozatosan fejlődni, emelni a fesztivál hírét, színvonalát.

– *A fesztiválon kívül az új elnökség milyen programokat szervezett?*

CZUPOR SZILVIA

– Az egyesület továbbra is szervezi a megszokott programokat, célul tűztük ki, hogy ezen a területen is aktívabbak legyünk, több programot szervezzünk. Úgy gondolom, hogy lehetőségeinkhez mérten sikerült elindulni ezen az úton. Megszerveztük a hagyományos adventi koncertet, tavasszal fesztivál-beharangozó sajtótájékoztatót tartottunk, majd kiállítás rendeztünk a kápolnában. Nyáron a nagyrendezvényeinkre, a rockfesztiválra

A fesztivál szervezése volt a legsürgősebb feladat

fókuszáltunk, és összefoglalóként tartottunk a Borostyánkert Vendéglőben a segítőknek.

Nemcsak szervezőként, hanem résztvevőként is több programon vettünk részt. Az egyesület színeiben elindultunk a Nádasdy Ételmustrán, a Várrun futóversenyen, és részt vettünk a sitkei falunapon is.

– *A falunapot említetted, ezen kívül milyen programokon vettetek részt a falu életében?*

CZUPOR SZILVIA

– Azon túl, hogy községünk egyik ékét, a kápolnát és környékét igyekszünk szebbé tenni, a falu életét is különböző támogatásokkal segítjük.

Az elmúlt egy évben anyagilag tudtuk segíteni az idősek napját és a gyermektábort, de a falu sportéletére is nagy

figyelmet fordítottunk, hisz népszerűsítettük a tekemérközéseket, és sikerült újraélesztenünk a sitkei labdarúgást.

– *Milyen elképzeléseitek vannak az egyesület jövőjével kapcsolatban?*

PÉNZES LÁSZLÓ

– Természetesen, mint az év legnagyobb eseményét, a jövő évi koncertet már szervezzük. Elmondhatjuk, hogy 99 százalékban már megállapodtunk a fellépő zenekarokkal. Annyit elárulhatunk, hogy kettő napos lesz a fesztivál jövőre is. Olyan együttesekkel kívánunk 2024-ben a domboldalon megjelenni, akik már korábban is sikert arattak itt.

Fontos feladatunknak tartjuk a fesztivál szervezésének további racionalizálását. Próbáljuk bővíteni a bevételi forrásainkat új támogatók bevonásával, illetve pályázatok írásával is. Keressük a lehetőségeket a kápolna és környékének fejlesztésére. Önerőből fejlesztjük most a kápolnánál a villámvédelmet és az érintésvédelmet, mert ezekről szakhatósági bizonyítványokat kell kiállítatnunk, hisz ezek nélkül már fesztivált nem lehet rendezni.

Fő feladatunknak tartjuk azt is, hogy a falu kulturális életét támogassuk, és tervben van egy újabb sportszakosztály elindítása.

Az előző évhez hasonlóan továbbra is kérjük a tagság támogatását, hisz ez ad erőt és kitartást az új elnökségnek, hogy munkáját a továbbiakban is ilyen lelkesedéssel végezze.

Kovács Ferenc elnök és Péntes László elnökhelyettes köszönetet mondott a segítőknek az egyesületi vacsorán

Új elnökség a labdarúgó-szakosztály élén

2023. november 3-án közgyűlést tartott a labdarúgó-szakosztály és megalakult az új elnökség.

Bevezetőjében Pénzes László, a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ügyvezető alelnöke elmondta, nagyon sajnálná, ha megszűnne végleg a sportolási lehetőség a községünkben. Ezért üdvözölte és támogatta az új jövőképet felvázoló helyi kezdeményezést.

A folytatásban elmondta a fő problémát, miszerint 2022-ben a sitkei felnőttek labdarúgók nem indultak egyik bajnokságban sem. Ezért volt egy holt szezon, tehát volt idő a gondolkodásra, aminek az lett az eredménye, hogy 2023 nyarán a szülők és a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület egymással összefogva kezdte el tevékenységét a Bozsik-program keretein belül az U7 és U9 korosztályokban.

Az új elnökség a szavazatok alapján a következőképpen állt össze.

Pénzesné Ódor Anita – szakosztályelnök
Germán-Karáth Csilla – szakosztályvezető
Halbrucker Zsolt – technikai vezető
Mórocz Ilona – titkár
Jenei Krisztina – gazdasági vezető

Az új elnökség

Pénzesné Ódor Anita szakosztályelnök elmondta az elnökség fő feladatát, hogy a gyermekek számára vonzóvá kell tenniük a helyi sportolási lehetőséget, amely természetesen nyitva áll azok számára is, akik még eddig nem tudtak erről, és a későbbiekben szeretnének csatlakozni a korosztályokhoz. Várják a jelentkezőket a környező településekről

is, így aki kedvet érez a mozgáshoz, egy sportorvosi vizsgálat után erre máris lehetősége nyílik.

Elmondta még, hogy jelenleg 11 gyermek szülei döntöttek úgy, hogy megragadják ezt a lehetőséget, kihasználva a most rendelkezésre álló infrastruktúrát, a foci pályát és a hozzá tartozó öltözőt. A kis focisták új, egységes sportfelszerelést kaptak, büszkén viselik a Sitke feliratú mezt és melegítőt. Közösségformáló hatása is van a játéknak, hisz itt találkozhatnak az ovisok, kisiskolások, tanulnak kitartást, sport-szerűséget, követik a szabályokat, és természetesen élvezik a mozgás örömeit a szabadban, ami távol tartja őket a számítógépektől és a mobiloktól.

A szakmai munkát Fehér Károly edző végzi, akinek megfelelő végzettsége és tapasztalata van ehhez a tevékenységhez. Az ő irányításával folynak hetente egy alkalommal az edzések. A Bozsik-programban kéthetente mérhetik össze tudásukat a sitkei gyerekek a környék hasonló korú csapataival.

Az új vezetőség első nagyobb rendezvénye a 2024. január 27-én megrendezésre kerülő sportbál lesz, aminek részleteit később hozzák nyilvánosságra.

Újra felcsendülhet a pályán a HAJRÁ, SITKE!

A kis csapat Fehér Károly edzővel

Germánné Cseszkó Blanka

Pénzmesterek 2023

Mórocz Kira, a Jurisich Miklós Gimnázium tanulója kimagasló eredményeket ért el a Pénzmesterek 2023-as versenyén. Hatezer diák közül lett országos 1. helyezett, illetve az esszé kategória különdíjasa is ő lett. A versennyel kapcsolatban kérdeztem Kirát:

– Mik a tanulmányaid?

– Az Arany János Tehetséggondozó Programon keresztül sima gimnáziumban tanulok, ide úgy kellett külön jelentkezni, ami sikeresnek bizonyult.

– Hogyan zajlott a felkészülés?

– A 9. előkészítő évfolyamon heti egyszer volt pénzügy óránk. Rengeteget gyakoroltunk, a kérdéseket is többször átnéztük, ismételtük. A Pénzmesterek honlapján is voltak felkészítő anyagok, illetve ott tudástárszerűen minden röviden le volt írva, ez is sokat segített a tanulásban.

– És a verseny?

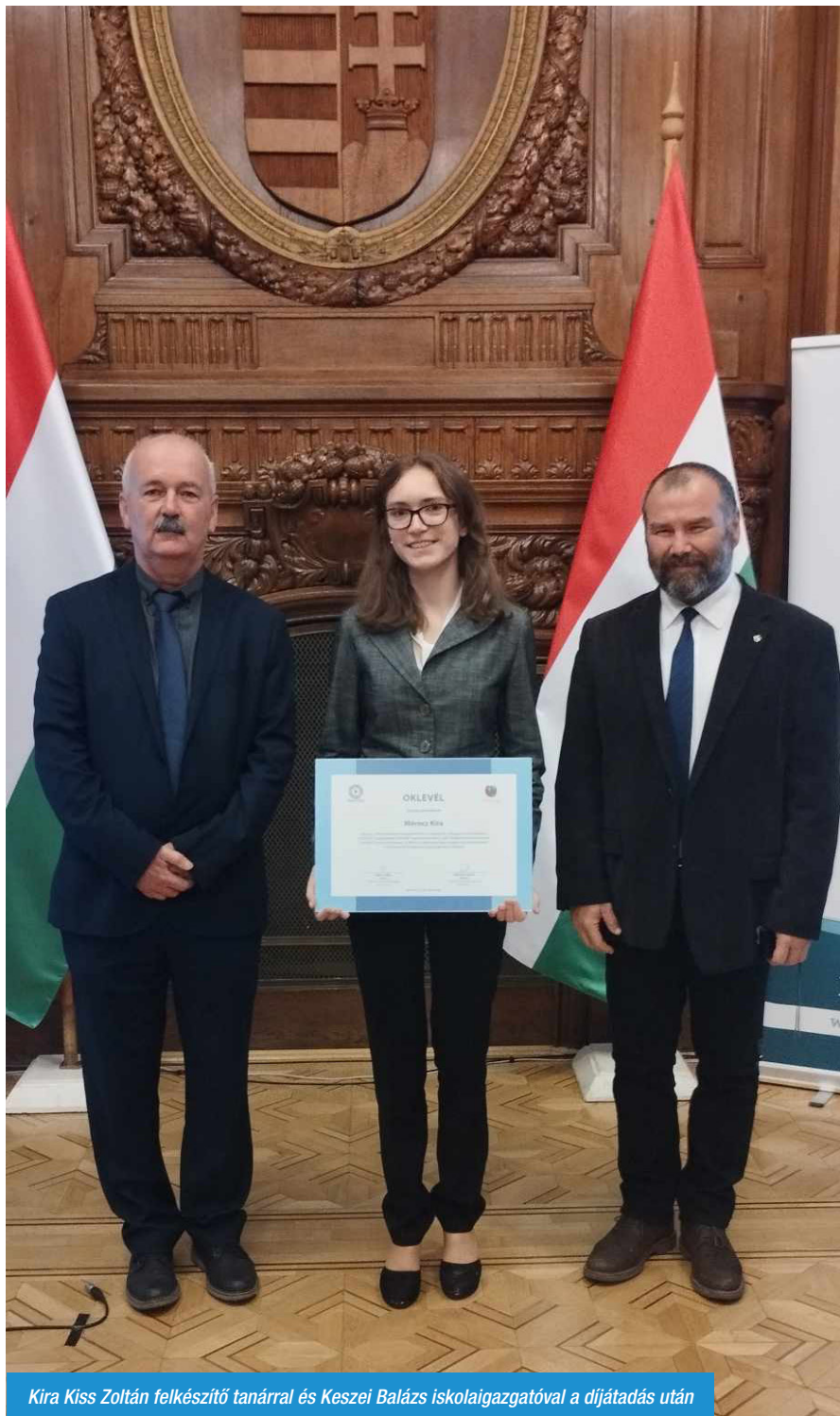
– Ez volt az első pénzügyi versenyem. A pénzügyön belül minden témát körölkölt, például volt egészségpénztári kategória. A versenyt az Önkéntes Pénztárak Országos Szövetsége szervezte. Kiss Zoltán tanár úr nagyon sok versenyzőt nevezett. A tanár urat is díjazták, mivel ő indította a legtöbb diákot és az első helyezettet, azaz engem is ő készített fel. Mind a hat forduló online zajlott, a felkészüléstől a versenyig, személyes fordulót nem is tartottak.

– Nemcsak az első helyezést, de az esszé kategória különdíját is sikerült bezsebelned. Ennek mi volt a menete?

– A döntőbe jutott versenyzőknek volt lehetőségük az esszé írásához, melyhez 4-5 témakört adtak meg, amelyből egyet kellett kiválasztani. Én a „Nem akarok visszaélés áldozata lenni” című témát választottam. Maximum 600 szóban kellett fogalmazást írnom. A fogalmazásomban röviden elmagyaráztam, miért is veszélyes a kiberbűnözés, miért kell odafigyelnünk az online tárolt személyes adatainkra, és adtam pár hasznos tanácsot a biztonságos internethasználathoz.

– Mit lehet tudni a díjátadóról?

– Az ünnepélyes díjátadóra Budapesten kerül sor szeptemberben. A díjazást támogatók biztosítják, ezek

Kira Kiss Zoltán felkészítő tanárral és Keszei Balázs iskolaigazgatóval a díjátadás után

között pénz- és tárgyjutalmak is szerepelnek.

– Mik a jövőbeli terveid?

– Mindenképpen ezzel szeretnék foglalkozni, sajnos csak az előkészítői évfolyamon volt pénzügy óra, úgyhogy majd az egyetemen tudom ezt tovább folytatni. Addig is igyekszem ilyen jel-

legű versenyeken részt venni, már csak a fejlődés szempontjából is.

További sikerekben gazdag tanulmányokat kívánunk Kirának! Reméljük, még sokszor beszámolhatunk jeles eredményeiről!

Sebesi-Zsigmond Zsófia

Magyar Álomvasutak

Az előadás szereplői

Általában azt tartják, hogy az a falu, ahol nincs orvos, megszűnik az óvoda, iskola, előbb-utóbb elnéptelenedik. Ugyanerre a sorsra jut akkor is, ha a közösségi és kulturális élete hal el. Sitke azon szerencsés községek egyike, ahol mindez rendelkezésre áll. A helyi kultúrház egész évben számtalan programot kínál, és ezek egyikén vehettünk rész október 28-án: a Soltis Lajos Színház Magyar Álomvasutak című előadásán.

Ki ne tudná, hogy a társulat a falu szülötte, itt töltötte gyermekéveit, hogy aztán szárnyat bontva kirepüljön, városba, önálló épületbe költözve megtalálja helyét a hazai színházi világban, immár elismert, díjakat halmozó színházként, nem megtagadva, soha el nem felejtve az indulást. Sok évtizede, hogy a Nagy Gábor vezette kis színjátszó csapat kitartásával, művészi elhivatottságával meghódította előbb a hazai, majd távolabbi vidékek nézőközönségét határon innen és túl is. Az eltelt évek alatt számtalan ifjú tehetséget neveltek és indítottak el a színjátszás

rögösnek nevezett útján. Mára a jegyzett színházak közé tartozik a Soltis, szép példáját adva az elhivatottsággal és kitartással végzett munka eredményességének. A kapcsolat szülőfalu és színház közt az évtizedek alatt sem szakadt meg, szívesen lépnek fel itt, és a község is patronálja őket lehetőségei szerint. Hazatérnek hát időről időre, játszani, mi pedig, falubeliek – főként, ha tanúi voltunk a kezdeteknek – azzal a szeretetteli büszkeséggel figyeljük sikereiket, mint a szülő a hazalátogató, távolba szakadt gyermekét. Érződik már az idegen világok szelleme, de megvan még az eredet otthonossága is.

A szép számmal összegyűlt nézők hangosan találgatták, vajon milyen lesz a darab, látta-e már valaki? A vidám és zenés művekkel nem lehet nagyon „mellélőni”. Négy tehetséges fiatal bolondozását élvezhettük a közel másfél órás előadás során. Bora Levente, aki egyetlen férfiként maga is a szereplők közt volt, írta és rendezte is a darabot. A Soltis Színház az innovatív, modern színjátszás elkötelezettje, és aki csak egyetlen előadásukat is látta valaha, meggyőződ-

hetett sajátos látás- és előadásmódjukról. Ebben az esetben sem csalódtunk: párhuzamos szalon futó, fordulatokat sem nélkülöző, a cselekményt sok humorral átszővő, és a világot görbe tükrökben megmutató előadást láthattunk népszerű zenedarabokkal teletűzdelve. Kerettörténetként Frikk Magdolna (Jobbágy Kata kitűnő alakításában) elbeszélése szolgált, amelyben kifejti, hogyan is lett belőle nő létere mozgonyvezető. Persze, nem lenne vígjáték, ha nem szőné át a humor, amelyet a művésznő rendkívül gazdag színészi eszközeivel rendre érvényre is juttatott. Meg-megszakítva beszéli el hányattatásait céljának megvalósulásáig, mintegy állomásokat iktatva be, ahol új és újabb utasok szállhatnak fel és le a képzeletbeli vonatra, ismeretlen célok felé robogva. És ahogy az életben, itt is megfordul mindenféle ember: megszökött menyasszony, kutyás nő, álruhás rabló, stb. „Fellép és lelép”, ahogy Shakespeare hősei, felvillantva életük egy kis részletét, és klasszikusunknál maradva: „mindenkit sok szerep vár”. Ha nem tudnánk, akkor is rájöhetnénk,

hogy mai fiatal a darab szerzője, mert mind a kis epizódok, mind a jellemek, a nyelvezet, játéktípus, de a rendezés maga is nagyon üde és modern, Y vagy Z generációs világszemlélettel, a könnyedség mellett fanyar kritikával. Persze, ezen igazán nincs mit csodálkozni, ha tekintetbe vesszük, hogy a társulat tagjai jórészt a húszas, harmincas korosztály tagjai.

Ha már zenés darab, meg ne feledkezzünk az elhangzott dalokról sem! Igazi ellenpontot képeztek ezzel a modernséggel az időről időre felhangzó kuplék, sok évtizedes slágerek, Zerkovitz Béla, Weiner István, Márkus Alfréd szerzeményei, amelyek mind olyan ismerősek voltak valahonnan régről, de mennyire másként szólaltak meg most. Remek rendezői ötlet volt a múltat ekként összekapcsolni a jelennel, átvitt értelemben használva a dalokat, utalva a folyton változó időre, és nem feledve, ami örök.

A kortárs színháztársaságban gyakran láthatjuk, tulajdonképpen minimalista irányzatnak is nevezhetjük, hogy nagyon kevés díszletelemmel dolgozik. Valószínűleg ennek a felfogásnak ötletes példáját láthattuk a Magyar Álomvasút vonatfülkéjét megidézni szándékozó két fém állvány díszletben is, melyeket maguk a szereplők mozgattak a történet szerint, változó funkciót adva neki. Egyrészt egyszerűségével éppen csak a szükséges háttérrel adta a cselekménynek, másrészt, ha cinikusak akarunk lenni, magunkévá téve a groteszk látásmódot, melyet az előadás sem nélkülözött, metaforaként is szolgálhat a hazai vasúti állapotoknak. Az egész előadást a gyorsan változó, pergő cselekmények uralták, köztük a helyszín, alak, ruha és kellékcserék igazi bűvészműtávjait igényelték, nem is beszélve az állandó szerepcserékről.

Az előadás alatt énekeltünk, nevettünk, összekacsintva a szereplőkkel, és

a végén vastappsal köszöntük meg a remek szórakozást. Úgy tartják, hogy akkor volt sikeres egy színdarab, ha a végén nem néma csendben, de hangosan megtárgyalva vonul ki a nézőközönség. Erről az estéről ezt biztos állíthatjuk, ahogyan azt is, hogy sajnálhatja, aki nem volt jelen, azzal a szívbeli ajánlással megtoldva, hogy mielőbb pótolja, ha teheti!

Szereplők: Jobbágy Kata, Kőszegi Mária, Boznánszky Anna, Bora Levente

Írta és rendezte: Bora Levente

Díszlet: Szőke Bence

Jelmez és kellék: Pesti-Martón Mercédesz

Zene: Jobbágy Kata, Dékány Dávid

Németh Margit

Martin, a harmincszoros véradó

Sitkén nagyon sok elkötelezett, tehetséges ember él, most közülük egyet, Glöckner Martin „Ruszo”-t szeretnénk bemutatni, aki a véradás mellett kötelezte el magát.

– A neved mellett minden közösségi portálon a „Ruszo” nevet is láthatjuk. Mi az oka ennek?

– Nagyon szeretem a „fantasy” filmeket, és az egyik kedvencem a Varázslók a Waverly helyből, amely egy varázsló családról szól, akiknek a családneve Russo.

– A szabadidőben milyen hobbinak hódolsz még?

– Péntek papa nyomdokain elindulva a motorozás a kedvenc tevékenységem, amelyet 2017 óta űzök. A jelenlegi motorom egy Vendetta 50-es, amelyet nemrég vásároltam. Motorozás közben érzem, hogy a papa vigyáz rám, hisz nem is olyan régen egy őzzel ütköztem. A balesetet elkerülni nem tudtam, de az őz is és én is sértetlenül megúsztuk az ütközést. Egy másik hobbi a videóképzés. Már több mint 1000 felvételt készítettem, bohókás, vidám, néha komoly tartalommal. A TikTokon 8600 követőm van.

– Mikor kezdted vért adni?

– Hat éve adok vért, első alkalommal a Barabás György Szakközépiskola tanulójaként, az ott szervezett véradáson szántam rá magam. Mostanában Nagysimonyiban adok vért, itt történt a 30. alkalom is. Meglepetés volt számomra a felkészítés, de nagyon örültem neki.

– Miért adsz vért?

– Első alkalommal a kíváncsiság vitt oda, szerettem volna kipróbálni ezt is. Aztán a munkahelyemen, a Cellcomp Kft.-ben kezdtem el a rendszeres véradást. A cég egy nap szabadsággal támogatja a véradókat, ez a figyelemesség nagyon jólesik, hisz a véradás után mindig kissé fáradtnak érzem magamat. Büszke vagyok arra, hogy csak egy alkalmat kellett kihagynom, hisz a Covid-járvány ideje alatt is adtam vért. Nagyon jó érzés számomra, hogy beteg embereknek segíthetek.

– Volt már problémád véradás közben?

– Soha, mert mindig felkészülten megyek oda, vigyázok arra, hogy ne hogy gond legyen. Évente öt alkalommal adhatunk vért, előtte kérdőívet kell kitöltenünk, és a doktornő az alapján

Martin az oklevéllel

dönt, hogy alkalmasak vagyunk-e a véradásra. Nagyon segítőkészek, érzem azt, hogy jó kezekben vagyunk a véradáskor.

– Harmincszoros véradó vagy és hamarosan 30 éves leszel. Boldog születésnapot kívánok és gratulálok lelkes véradói tevékenységedhez.

Germánné Cseszkó Blanka

Házassági évfordulósok köszöntése

A felkészített házaspárok Morgós István polgármester és az egyházak képviselői körében

Nagy örömünkre szolgált, hogy a meghívott 22 pár közül 18 elfogadta a meghívásunkat arra az ünnepségre, melyet kerek házassági évfordulójukat ünneplő házaspárok, illetve friss házások köszöntésére rendeztünk. Egy rövid műsorral készültünk, majd a megjelent házaspá-

rokat Morgós István polgármester úr köszöntötte, majd Balasi István esperes úr és Pethő Attila lelkész úr kérte Isten áldását a megjelentekre. Az önkormányzat nevében polgármester úr minden feleségnek egy szál virágot, minden férjnek egy üveg pezsgőt is adott az emléklap

mellé. A rendezvényen Pethő Attila lelkész is köszönthettük kedves feleségével együtt 15. házassági évfordulójuk alkalmából. Az ünnepség végén szeretetvendégségbe vártuk a házaspárokat.

Gróf Lászlóné

Egy életre szóló utazás

Ötvenedik házassági évfordulót ünnepelt a Kovács család

Sitke Község Önkormányzata az idei évben is köszöntötte a jubiláló házaspárokat. Köztük volt Kovács Ferenc és felesége, Katalin, akik az ötvenedik házassági évfordulójukat ünnepelték júniusban. A kettejük közös útját idézzük most fel – a szó szoros értelmében is –, ami mozivászronra illően kezdődött. A történetük megmutatja nekünk, hogy néha érdemes fennmaradnunk a buszon. Lehet, hogy a célállomásunk egészen máshol van, mint azt induláskor gondoltuk...

– Hogyan ismerkedtetek meg? Első látásra szerelem volt?

– Első látásra kölcsönös szimpátia volt, mely azonban elég gyorsan ment át

szerelembe – kezdte a visszaemlékezést Ferenc. – 1969. augusztus első napjaiban egy 45-ös autóbuszjáraton fedeztük fel egymást. Kati édesapjával, nővérével és egy barátnőjével a végállomáson szállt fel a buszra. Én az első megállóban, a Blaha Lujza téren. Úgy terveztem, hogy a sashalmi HÉV megállóig megyek, és onnan a két megállónyi távolságot gyalog gyorsabb lesz teljesítenem. Ezért szálltam fel erre a 45-ös autóbuszra. Végül úgy alakult, hogy még a következő megállóhelyeken is fennmaradtam.

Feleségem és családtagjai a Mátyásföld repülőtér megállóhelyen szálltak, ezért csak egy lehetőségem maradt arra, hogy felvehessem vele a kapcsolatot, hogy a barátnőjét elkísérem és segítségét kérem, hogy hozzon össze

egy találkozót azzal a kedves csinos lánnyal, akivel folyamatosan egymást fürkésztek. A terv bevált, ezt már tényként az eltelt pár évtized is bizonyítja. Három nap múlva összejött az első találkozásunk. Az augusztus 20-i tűzijátékot már együtt néztük a Duna-parti lépcsősoron!

– Az eltelt 54 év a bizonyíték rá, hogy sorsdöntő pillanatok egy autóbusz hátsó peronján is történhetnek – tette hozzá Katalin.

– Mikor házasodtatok össze? Hogy gondoltok vissza a nagy napra, voltak különösen emlékezetes pillanatok?

– Esküvőnk 1973. június 23-án volt. A lakodalmat szülői házunkban, Sasalmon tartottuk. A család tagjai és a rokonság miatt az első éjszakánk kicsit

humoros volt, ugyanis a nászéjszakát nagymamámmal egy szobában, egymás melletti ágyakon töltöttük. Természetesen azért utólag bepótoltuk a lemaradásunkat.

– *A mai kifejezéssel élve nagycsaládok vagytok. Ez tudatos volt, mindig is így terveztétek? Hány gyermek, hány unoka van a családban?*

– Íme, itt a bizonyosága annak, hogy sikeresen pótoltuk be az elmaradt nászéjszakát!

Úgy tűnik, hogy a mindenható kegyeltjei vagyunk, mindig is több gyereket szerettünk volna, és ez megadott. Van három szorgalmas, egészséges gyermekünk, Viki és Kati lányainktól öt gyönyörű unokánk. Jelenleg 4:1 a fiúk javára. Legkisebb, legfiatalabb gyerekünk, Feri az utóbbi napokban kérte meg barátnője kezét, bizakodással várjuk további unokák érkezését.

– *Voltak nagy változások, nagy döntések az életetekben. Például, hogy Budapestről Sitkére költöztök és fogadót nyitotok. A sorsdöntő kérdésekben mindig egy oldalon voltatok, egyszerű volt a döntés?*

– 1980-ban jelentkeztünk a Vas Megyei Tanács által meghirdetett kastélymegmentési programra, az ötlet tőlem származott, a pályázatot Kati írta. Mikor szüleinknek bejelentettük, hogy Sitkére költözünk, édesanyám azt mondta: „Fiam, ez olyan, mintha diszsidálnátok!”.

– Ez valóban igen komoly döntés volt. Egy kialakított életteret, komoly egzisztenciális időszakot zártunk le, és kezdtünk felépíteni egy teljesen újat – kapcsolódott a beszélgetéshez Kati is. – 1982 augusztusában a gyerekek iskolakezdése miatt költöztünk fel Sitkére. Rengeteg munkával eltöltött napot magunk mögött hagyva, 1983. május 29-én nyitottuk meg a kastélyfogadót a vendégeknek.

– A működtetés és az üzleti fenntarthatóság érdekében a kor igényei és politikai engedményei szerint, amit lehetett és fizikailag, anyagilag bírtunk, megtettünk. El lehet mondani, szinte végigzongoráztuk a vendéglátás szakmai területeit. Voltak autóbuszaink, utazási irodáink. A házi disznóöléses programok mellett számos helyi kistérségi és regionális szervezésnek aktív résztvevői voltunk és vagyunk. Szerveztünk koncerteket, kiállításokat, alkalmi vásárokat. Készítettünk és készítünk házi sajtokat, befőtteket és lekvárokat. Egyik

A Kovács házaspárt polgármester úr köszöntötte 50. házassági évfordulójuk alkalmából

kiemelten jelentős rendezvény volt a „Betyárvilág a Kemenesalján”.

A kápolna megmentésére már 1980-ban, a Vas megyei tanácselnökhöz írt első leveleinkben ígéretet tettünk. Terveinkhez, álmaink megvalósításához barátokat, őszinte segítőköt találtunk. Több éven át helyszínt biztosítottunk a Vas Megyei Év Sportolója rendezvénynek. Vendégül láttunk miniszterelnököket, köztársasági elnököket, politikusokat, színészeket, művészeket, sportolókat.

Izgalmas és tartalmas negyven év volt. Köszönet mindenkinek, aki segített vagy közreműködött!

Viccesen azt szoktam mondani: „Mindig az van, amit én akarok! De előtte megkérdezem a feleségemet, hogy mit akarok” – folytatta tréfásan Feri.

– De ez majdnem mindig fordítva történt – szólt közbe Kati.

– *Az idei év tehát egy dupla ünnep számotokra, hiszen 40 éve nyitott meg a kastély. Kati, mekkora kihívás volt egyszerre anyaként, üzletvezetőként és politikai feleségként boldogulni?*

– Sokszor elgondolkodtam, illetve hiányérzetem volt, hogy nekem anyaként volt-e elég időm a gyerekeinkre? De így, az idők távlatát áttekintve úgy érzem, talán sikerült. A ma már felnőttkorú gyermekeink sikeres életútját látva jogos büszkeség tölt el. Lehet, hogy sokszor hibáztam, hibáztunk. De talán példát tudtunk adni a kölcsönös megértésről, szeretetről. Lányaink példás családi életet élnek, és édesanyák lettek.

Mindenkinek igyekezni kell olyan értéket, értékeket teremteni és megőrizni, mely miatt talán utódaik is büszkén tekintenek, emlékeznek majd! Ez lehet egy elültetett fa, és lehet egy megmentett és élettel megtöltött hétszáz évnél is öregebb kastély, egy felújított kápolna. Az, hogy közben férjem karrierje milyen feladatok elé állított, az mindig új és újabb kihívás volt. Ez közös életünk feladatai közé tartozik és tartozott. Ez adatott nekünk – zárta gondolatait a jubiláló feleség.

– *Hogyan ünnepeltétek meg az 50. házassági évfordulót?*

– Szerényen, kettesben, minden sallang és külsőségek nélkül, pár szál virággal.

– *Hogyha egyszer, mondjuk 15-20 év múlva az unokáitok kezébe kerülne ez az újságciikk, milyen tanácsot fogalmaznátok meg nekik, mi a hosszantartó kapcsolatot titka?*

– Megértés, türelem és sok-sok szeretet. Ez az egészséges, boldog élet alapja – válaszolták közösen. – Legyen meg minden nap húsz szeretetérrintés, jó szó, ölelés és puszi. Amennyiben ezekhez szorgalom, kitartás csatlakozik, akkor biztosan jön egy kicsi szerencse is, és ezekkel minden álom megvalósítható. Egy egészen biztos, egyedül nem megy! Kell egy igazi társ, kellenek segítő kezek, és kellenek a jó barátok.

Gratulálunk a dupla évfordulóhoz! Még sok, szeretetben és egészségben töltött évet kívánunk!

Szeretteinkre emlékeztünk

November a Mindenszentek, az elhunyt szeretteinkre való emlékezés hónapja. Amikor felmerült, hogy talán írhatnék valamit, a téma adta magát. Családunk történetéből most olyasvalakiét választottam ki, aki ismeretlen helyen, jeltelen sírban nyugszik, és akinek emlékét nem

virágokkal és koszorúkkal ápoljuk, csak a szívünkben. Jómagam nem ismerhettem, így utolsó napjait, halálának körülményeit négy év frontszolgálat után csak sejtethetem, részben azokra az elbeszélésekre alapozva, amelyeket apámtól és háborút megjárt bajtársaitól hallottam. Most, ami-

kor itt, Európában, a szomszédságunkban zajlik az, amit a múltnak hittünk, aminek bekövetkeztét elképzelni sem tudtuk, lehet, hogy az általam leírt fikció valahol valakinek éppen a véres valóság. Ebben az értelemben véve nagyon is mai történet ez, szeretettel ajánlva elolvasásra.

Mindenszentek napján Balasi István esperes és Pethő Attila lelkész ökumenikus megemlékezést tartott a temetőben

Az utolsó nap

A katona mélyen aludt. A vízmosság, ahol álomra hajtotta a fejét, már közel volt a határhoz. A nap melegen tűzött át a fák levelei között, fényes és meleg cirmokat rajzolt az alvó testére. Már hetek óta gyalogolt, főként éjszaka, nappal pedig igyekezett valami nyugodt helyen meghúzni magát, mint most is. Barna ruhája szinte beleolvadt az avarba, és csak borostás arca és gyermeki szuszogása lehetett árulója.

Azt, hogy vége a háborúnak, mindennél jobban jelezte az a tény, hogy egy reggelre a szakasziparancsnok is eltűnt a barakkból, és akkor ők, a megmaradtak, elhatározták, hogy hazaindulnak. Eleinte négyen-öten is együtt mentek, de az idő teltével valahogy elmaradoztak egymástól. Mostanra a katona egyedül volt, de nem bánta. Örült, hogy nem kell beszélgetnie vagy figyelnie senkire, elmerülhet az álmaiban, amelyek nem

szóltak másról, mint az évekkel ezelőtt elhagyott otthonról. Gyakran, miközben elábrándozott, észre sem vette, hogy hangozan beszél, vagy széles mozdulatokkal gesztikulál. Falusi gyerek volt, akit a behívó úgy ért, mint a vadló nyakára vetett pánya, elszakítva őt mindentől, ami biztonságot adott, amit ismert, hogy idegen világ borzalmai közé ragadja, mint egy rémálomban. De most, ahogy bandukolt hazafelé, igyekezett nem gondolni erre,

csak azokat a pillanatokat látta maga előtt, hogy milyen lesz majd betoppanni a konyhába, meglátni az anyját, vagy, hogy mekkora lehet már a csikó, akit ő nevelt, és vajon a kutya az udvaron megismeri-e? Néha hangosan felnevetett, mert elképzelte az örömet, amit majd érezni fog, és mert belül állandó ujjongást érzett, hogy életben maradt, és hogy most hazafelé tart. Nem voltak gazdagok, apja pár hold földön gazdálkodott, lánytestvérei szolgáltak, vagy férjhez mentek, két bátyja szintén katona. Vajon ők már otthon lesznek? – tépelődött, mert arra gondolni sem tudott, hogy esetleg elesetek valahol. Semmi hírt nem kapott már jó ideje, és két év is elmúlt, hogy odahaza járt. Útja során kerülte a falvakat, és mezők, erdők között vezető ösvényeken haladt, nem akart találkozni senkivel. Azért jól látta a háború nyomait a vidéken: leégett házak, templomok feketéllő romjait, fákat, melyeket a robbanás villámként hasított derékba, elszenesedett torzóként meredtek az ég felé. Bár már jócskán benne járt az idő a nyárban, bevetetlen földek mellett vezetett az útja, amik eszébe idézték az otthonit, és gyakran, ha leült pihenni az árokpartra, kezébe vette ezeket az idegen rögöket, tenyerében hosszan morzsolgatva, szagolgatva, néha még meg is ízlelte, és ilyenkor heves vágy fogta el régi élete után. Észre sem vette a markába hulló sós könnyeket. Ennivalója régen elfogyott, azt ette, amit útközben talált: gyümölcsöt, vadsósokát, elhagyott házakban talált lekvárt, gabonát, és egyszer egy darab szalonnát is, ami nagyon boldoggá tette, illatával megidézve az otthonit. Ahogy egyre közelebb ért a határhoz, meggyorsította a lépteit is, próbálta legyőzni a kimerültséget, és igyekezett egyre nagyobb távolságokat megtenni, és ment, míg csak le nem gyűrte a fáradtság. Most hát aludt, feje alatt a borjúja, benne a kulacsával, levett bakancsával, a fényképpel, ami a bevonulása után készült róla, amint ijedt, de vigyorgó képpel áll a bajtársai gyűrűjében, háttal valami vonatnak, ami a polkba ragadta őket. A felületes szemlélő talán fel sem ismerné abban a gyerekben a földön szunyókáló, szakállas, meggyötört arcú férfit. Később készült még egy arckép, amit már a frontról küldött az anyjának: komoly, bajszos fiatalember néz szomorúan a lencsébe. Leginkább ő hiányzott a katonának. A legnagyobb gyötrelmek között is egyetlen vigaszként azokat az estéket idézte maga elé, ami-

A katona, aki életét adta hazájáért

kor a meleg konyhában ültek a sparhert előtt, és kukoricát morzsolgattak, vagy tolat fosztottak. A tűzhely tetején krumplicsütl, néha szalonna is, illatával betöltve a csöppnyi helyiséget, a lámpa kerek foltja alatt pedig a család kuporgott sámlin vagy kisszéken, fejük összehajolva a fénykörben, kezük néha összeért a munka fölött. A katona nagyon szerette ezeket az estéket, mert együtt voltak, és mert anyja ilyenkor mesélt. Történeteiben egybeolvadt mese és valóság, és a meleg. Anyja kedves, duruzsoló hangja néha álomba ringatta, ilyenkor aztán apja erős karjába vette, és vitte, mint egy kiscsibét, hogy aztán lefektesse, takargassa óriás dunának közé. Talán erről álmodott most is, mert szája sarkában édes nyál csillant, fáradt arcának barázdáiban könnypatk eredt. A nap lassan a látóhatár alá szállt, sötétedni és hűvösödni kezdett. A katona megmozdult, elgémberedett tagokkal próbált felébredni. Mindene fájt mostanra, ruhája fakéregként burkolta a testét. Sár, vér szennyezte, azóta nem volt kimosva, mióta a katona otthon járt,

fehérműje, inge régen elszakadt. Megmosta arcát a vízmosásban csörgedező patakban, megtöltötte a kulacsát, fejére tette a sapkáját, melyből már meg sem próbálta kiirtani a tetveket, amelyek anynyi szenvedést okoztak eleinte, de mára, annyi frontév után, nem érdekelt. Útnak indult. Már jócskán hajnalodott, amikor átért a határon, és magyar helységnévtábla mellett ment el. Szíve hevesen dobogott a meghatottságtól, lépteit is sebesebbre fogta, és egyetlen szó lüktetett benne a járás ütemére: hazaértem. Akkor egy lövést hallott és valami ütősfélét érzett a mellében. A lövés hirtelenül kioltotta a fényt, és ahogy a hátán feküdt, egyetlen pillanatra még felvillant a hajnali ég, egy kép, ahogy a konyha küszöbére lép, az anyja árnyéka, szeretett volna kiáltani neki, megkérdezni, ki lőtt, de újra sötét lett.

Így, hanyatt fekvé találtak rá néhány nap múlva a határba igyekvő parasztok: törtfényű, gyermeki tekintetű szemeiben csodálkozással és a nyári ég tükörképével.

Osztálytalálkozó – most már évente

„Ma nem tanulni jöttünk,
Ma szívünk ünnepel.
A hála, amit érzek:
miképpen mondjam el?”

Általános iskolai tanulmányainkat 1965-ben fejeztük be az Állami Általános Iskolában, Sitkén. A 8 osztályt 24 fő végezte el. Osztályfőnökünk Lábodi Zoltánné Zsuzsa néni volt.

Az 55. általános iskolai találkozó időpontja 2020-ban lett volna esedékes, de a Covid-járvány miatt ez elmaradt. Tavaly Fider Lajos szervezésének köszönhetően az 57. találkozót a Borostyánkert Vendéglőben tartottuk meg. Már akkor elhatároztuk, hogy évente fogunk talál-

kozni. Többen felvetettük azt is, hogy régi iskolánk színhelyén, a kastélyban kellene az összejövetelt megszervezni. Tóth Ági vállalta magára ezt a nem könnyű feladatot. Nagy izgalommal gyülekeztünk az udvaron 2023. augusztus 11-én, figyeltük az érkező autókat, ki fog, illetve kik fognak kiszállni belőlük. Zsuzsa néni is megérkezett. Nagy meghatottsággal beszélt arról, hogy mennyire örül, hogy pályája indulásának színhelyén, itt, a kastélyban kerül sor a találkozóra, mert ez volt szíve vágya.

Akik részt tudtunk venni a nagy eseményen: Fider Lajos, Gróf Béla, Horváth Katalin, Kajtár Klára, Kiss Magdolna, Kiss Marianna, Király Sándor, Linka Antal, Major Imre, Müller Ilona, Ódor

Gábor, Paál Tibor, Samu Antal, Tóth Ágnes.

Körünkben üdvözölhettük nagy szeretettel Gróf Béla feleségét, Katát is. Családi okok miatt Kéthelyi Cili és Kiss Feri, Kiss Klári betegség miatt maradt távol. Nagyon hiányoztatok!

Hárman távoztak el közülünk az égi örök hazába: Kozó Ilona, Mészáros Béla, Sebestyén Ernő. A tölgyek alatt emlegettük a régi sorakozó színhelyét. Dalra is fakadtunk, elénekeltük a Mint a mókus fenn a fán és a Lent, hol a tölgyek őrzik a völgyet... dalokat.

Ha ezt elsős tanítónk, Lábodi Zoltán hallotta volna? Ő tanított bennünk írni, olvasni és énekelni is. De azért jó volt, szép volt, szívet melengető, megható!

Páran vállalkoztunk a régi szép emlékek – főleg ének órák – helyszínének, a Gurgyának a „meglátogatására”. Jó kis túra volt!

Nagy-nagy beszélgetések kezdődtek. Zsuzsa néni Müller Ili jóvoltából egy gyönyörű cserepes virággal ajándékoztuk meg, hogy sokáig gyönyörködhesen benne.

A finom ebédet, Kovács Ferencné Kati szolgálta fel. Az asztalnál mécseseket gyűjtöttünk elhunyt tanáraink, osztálytársaink emlékére. Nyugodjanak békében!

Később felmentünk az emeletre – sokat koptattuk ezeket a köveket... ha beszélni tudnának!

Felidéztük, hol voltak a tantermek, a tanári szoba, az igazgatói iroda. Itt lakott Lukács Lajos igazgatónk családjával. Szabó Jolán, aki harmadikban tanított bennünk.

Körülnéztünk a mai nagy rendezvények színhelyén is, ami a mi időnkben tornaterem volt.

Azt gondolom, mindannyiunkban mély nyomokat hagyott, örömet jelentett, hogy 58 év után 14-en tudtunk ismét találkozni. Gyorsan elrepült a délután is.

Jövőre remélhetőleg inkább többen, mint kevesebben tudunk találkozni. Ezzel a reménnyel vettünk búcsút egymástól és indultunk el otthonainkba.

Melegségre vágyunk, mert didereg a lelkünk háborús időkben!

Osztályfőnökünket virággal köszöntöttük

Könczöl Lászlóné sz. Kiss Magdolna

A művelődési ház programjai

Elindultak szakköreink

A Nemzeti Művelődési Intézet támogatásával ősztől ismét két szakkör indulhatott a művelődési házban. A vesszőfonó szakkörre heten, a natúrkozmetika szakkörre tizenegyen jelentkeztek. A vesszőfonó szakkörön egyelőre a kerek kisko-

sarak elkészítése a cél. A natúrkozmetika szakkörön pedig eddig masszázsolajakat, szúnyogriasztót, mosószappant, maszszázstömböt, illatos habkrémet és testradírt készítettünk. S mindezt kizárólag természetes anyagokból.

Foglalkozásaink legfőbb értéke a közös alkotás öröme, a vidám együttlét, a kikapcsolódás a mindennapi szélmalomharcból. Szívből ajánljuk mindenkinek!

Gróf Lászlóné

A szakkör tagjai munka közben

Elkészültek a kosáraljak

Az operettessen Jurina Beáta és Szilinyi Arnold fergeteges hangulatú műsorát láthatta a közönség

Harcos Bálint Szofiról szóló meséit hozta el az óvodásoknak

A Mesebölt Bábszínház Pöttöm Panna című előadását láthatták a gyerekek

A Magyar népmese napján filmvetítés és kézműves foglalkozás várta az ovisokat a könyvtárban

100 x szép Vas vármegye

Vas Vármegye Önkormányzata konzorciumban a Vas Megyei Tudományos Ismeretterjesztő Egyesülettel és a Hegypásztor Körrel együttműködve 2021 decemberétől valósítja meg a TOP-5.3.2-17-VSI-2021-00001 azonosítószámú projektet.

A projekt átfogó célja a közösségi, térségi identitás, a térséghez kötődés erősítése a vármegyei lakosság körében, a helyi és térségi történelem feltárása, a mindennapok megörökítése a helyi lakosok és a könyvtárak, muzeális és közművelődési intézmények bevonásá-

val, a helyi, térségi szellemi, kulturális örökség feltárása, bemutatása. A térségi, vármegyei közösségek identitásának erősítésében kiemelt szerepet töltenek be a különböző programok és a rendezvények.

A projekt keretén belül elkészült 100 x szép Vas vármegye című könyvet Majthényi László, a Vas Vármegyei Önkormányzat elnöke és Éles Krisztina, a Nemzeti Művelődési Intézet Vas Vármegyei igazgatója mutatta be a művelődési házban.

Nagy öröm volt számunkra egyrészt az, hogy a könyvben községünk nevezetessége, a kápolna, valamint Ko-

vács Ferenc gondolatai is helyet kaptak, másrészt, hogy a sárvári járásban benünket ért az a megtiszteltetés, hogy megrendezhettük a könyvbemutatót, melyről minden résztvevő egy könyvvel térhetett haza.

Elkészült a község 2023–2028 évre szóló helyi esélyegyenlőségi programja

Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 31. §-a alapján a települési önkormányzat ötévente öt évre szóló helyi esélyegyenlőségi programot fogad el.

2023-ban a helyi esélyegyenlőségi programok elkészítésének szabályairól és az esélyegyenlőségi mentorokról szóló 321/2011. (XII. 27.) Korm. rendeletben, valamint a

Belügyminisztérium által kiadott „Módszertani útmutató a helyi esélyegyenlőségi programok elkészítésének szempontjaihoz és a program felülvizsgálatához” című dokumentumban foglaltaknak megfelelően készült el a HEP, melyet a HEP Fórum 2023. október 18-i ülésén véleményezett. Mivel a 2022-es felülvizsgálat óta jelentős változások nem történtek, az ülésen nem merült fel olyan módosító, kiegészítő javaslat, mely érdemben érintette volna a tervezetet.

Javaslom a testületnek a Helyi Esélyegyenlőségi Program elfogadását.

Fenti jogszabályi rendelkezés alapján Sitke Község Önkormányzata Képviselő-testülete a 81/2018. (XI. 22.) számú határozatával elfogadta az önkormányzat 2018–2023 közötti időszakra vonatkozó esélyegyenlőségi programját.

Morgós István polgármester

Óvodai pillanatképek

SPORT ❖ SPORT ❖ SPORT

Hullámszó teljesítménnyel a középmezőnyben a sitkei tekecsapat ősszel

A kiváló kezdés után (Daraboshegy-Sitke 1-7), sajnos rögtön az első hazai mérkőzésen váratlanul, 3-1-es vezetésről kaptunk ki (Sitke-Lovászi 3-5), majd ezt követően szintén előnyből buktunk el egy nyerhető meccset idegenben (Lenti-Sitke 6-2).

Sitkén szerettünk volna ezután javítani és visszavágni a tavaly elszenvedett vereségért a csákányi csapatnak, amelyet sikeresen teljesítettünk (Sitke-Csákánydoroszló 6-2). Majd ezután a listavezető Pákához látogatunk, ahol az utolsó 10 dobás előtt még vezettünk, de sajnos ismét vereség lett a mérkőzés végeredménye (Páka-Sitke 5,5-2,5).

Két hazai mérkőzés következett, az elsőn Uraiújfalu ellen csapatpályacsúcsot

dobva sikerült győznünk (Sitke-Uraiújfalu 6-2, 2594 fa), majd a következő héten a rumi csapat ezt megdöntve vitte el a 2 pontot tőlünk (Sitke-Rum 1-7, 2615 fa).

A bajnokság ezen szakaszában listavezető Lukácsháza ellen léptünk pályára, ahol szintén nagy győzelmi esélyt szalasztottunk el (Lukácsháza-Sitke 5-3), majd ezután Sitkén kaptunk ki meglepetésre az akkori sereghajtó Bucsu csapatától (Sitke-Bucsu 2-6).

Zalaszentgróton már többször értünk el jó eredményt, de idén egy több éve fennálló pályacsúcsot megdöntve sikerült győzedelmeskednünk. Ez a sitkei csapat történetében az eddigi legtöbb ütött csapatfa 6x100 dobásra (Zalaszentgrót-Sitke 1-7, 2759 fa: Orbán Csongor

486, Domonkos Gergő 459, Baranyai András 419, Györkös Péter 463, Ódor Szilárd 463, Molnár Tibor 469).

Az utolsó mérkőzésen Nárai utaztunk, ahol nagy arányú vereségünk nagyon jól tükrözte az egész őszi szezon hullámszó teljesítményét (Nárai-Sitke 8-0).

Jelenleg a tabella 8. helyét foglaljuk el, amelyen mindenképp szeretnénk javítani egy tavaszi jó teljesítménnyel!

A tekecsapat nevében ezúton szeretnénk megköszönni az egész éves támogatást a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületnek, Sitke Község Önkormányzatának, Germán Ervin pályatulajdonosnak és szurkolóinknak.

Sitkei tekecsapat

2023/2024 NB. III. NYUGATI BAJNOKSÁG

11. FORDULÓ

H.	Csapat	J	Gy	D	V	Csapatpont	Bü	Pont
1	Páka TK	9	8	0	1	51,5 : 20,5	0	16
2	Rum TTE	10	7	1	2	56,0 : 24,0	0	15
3	Lenti TK	11	7	0	4	50,0 : 38,0	0	14
4	Daraboshegy	11	7	0	4	47,0 : 41,0	0	14
5	Postakocsi Lukácsháza	10	6	1	3	50,5 : 29,5	0	13
6	Néró TC Nárai	11	6	0	5	49,5 : 38,5	0	12
7	Lovászi Bányász	10	6	0	4	43,0 : 37,0	0	12
8	Sitke Borostyánkert Tekéző	11	4	0	7	39,5 : 48,5	0	8
9	Uraiújfalu SE	10	4	0	6	35,0 : 45,0	0	8
10	Bulcsú Vezér TE	9	3	0	6	23,5 : 48,5	1	5
11	Zalaszentgrót	11	1	1	9	28,5 : 59,5	0	3
12	Csákánydoroszló II.	11	1	1	9	21,0 : 67,0	0	3

Aldott, békés karácsonyi ünnepeket
és BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK községünk minden lakosának!

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja • Megjelenik negyedévenként • Felelős kiadó: Kovács Ferenc elnök
Főszerkesztő: Gróf Lászlóné • Főszerkesztő-helyettes, korrektúra: Horváth Krisztina
• Szerkesztők: Germán Cseszko Blanka, Czupor Szilvia és Bozi-Vörös Zsófia
Szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1. • Internet: www.sitke.hu • Készült: Kajt-Art Kft. – Sárvári nyomda